

eerstejaars vogel — boven een grote kavel wintertarwe verschenen, waarop ca. 16.000 ganzen fourageerden. De ganzen gingen in paniek op en poogden in verbrokkeld groepsverband op hogere niveaus te komen. De roofvogels volgden op een afstand gezelschappen ganzen, maar zetten niet door; na verloop van enkele minuten keerden ze terug en landden achter elkaar op de kavel, die zoëven door de ganzen was verlaten. Door de kijkers konden we zien hoe de beide naast elkaar zittende oude vogels zeer levendig de luid roepende, boven de akker rondcirkelende ganzen volgden; de op enkele meters afstand zittende juveniele vogel toonde ogenschijnlijk geen enkele belangstelling.

SUMMARY

On 28 November 1970 at Lacul Zmeica on the coast of the Black Sea in Roumania a juvenile White Tailed Eagle in first year's plumage was observed hunting a White Fronted Goose. The White Tailed Eagle tried to seize the goose 38 times, however, without success. Every time just before the eagle tried to catch her, the goose dived. After 38 attempts the White Tailed Eagle stopped and flew off.

LITERATUUR

Fischer, W. 1970 Die Seeadler. Die Neue Brehm-Bücherei. Wittenberg.

Adres: Kilstraat 22, Maasdam.

VANGST VAN EEN BOSGORS *EMBERIZA RUSTICA*

A catch of a Rustic-bunting *Emberiza rustica*

H. VAN DONGEN, H. D. VAN DER LAAN, P. H. C. LINA en
C. A. REGENSBURG DE MOOY

Op 26 september 1971 werd op een van de zogenaamde „druipnetten” van het Vogelringstation Meijndel te Wassenaar een gors gevangen, welke door ons aan de hand van de volgende kenmerken werd gedetermineerd als een volgroeid mannetjes Bosgors *Emberiza rustica*.

Kop: bruin-zwarte kruin; brede tot in de nek lopende isabelkleurige wenkbrauwstrepen; bruine wangen met zwarte vlekjes.

Schouders kastanjebruin; keel en buik wit; een duidelijke bruine borst- en nekband; witte flanken met kastanjebruine streepjes.

Opvallend waren de kastanjebruine bovenstaartdekveren welke omzoomd waren met isabelkleurige randjes.

De buitenvlaggen van de derde, vierde en vijfde handpen waren versmald; de buitenvlag van de zesde handpen vertoonde een geleidelijk toenemende, maar minder duidelijke versmalling.

De buitenste twee staartpenen hadden witte vlekken op de binnen- en buitenvlag; het wit op de buitenste staartpen liep door tot aan de basis van de veer.

Bovenstaande kenmerken werden vastgelegd op 8 mm kleurenfilm.

Verder werden verscheidene maten genomen. De tussen haakjes vermelde getallen zijn de maten welke door Witherby e.a. (1965) worden opgegeven voor de Bosgors. Maten (in mm): vleugel 77,5 (♂75-81, ♀72-76); tarsus 18,5 (18-19); snavel 11,5 (11-12).

De vogel werd geringd met ring „Arnhem VT S 501520” en losgelaten.

De „Avifauna van Nederland” II, 1970: 90 vermeldt zes gevallen; daarna zijn een bevestigde en een onbevestigde waarneming bekend geworden (Zie Limosa 45, p. 86, 1972 van dit nummer). Dit geval betreft de achtste bevestigde waarneming in Nederland.

C.N.A. Bevestigde waarneming.

SUMMARY

On 26 September 1971 an adult male Rustic-bunting has been captured at the dune area near The Hague. This is the 8th confirmed record of this species in the Netherlands.

LITERATUUR

Witherby, H. F. e.a. 1965. The Handbook of British Birds. London Vol. I: 135-138.
Adres: P. H. C. Lina, Frans Halskade 46, Rijswijk (ZH).

WAARNEMING VAN EEN ♂ SIBERISCHE TALING *ANAS FORMOSA GEORGI* TEN ZUIDEN VAN 's-GRAVENHAGE

New observation of the Baikal Teal in the Netherlands.

NORMAN D. VAN SWELM.

Op 12 augustus 1971 om 15.15 uur bevond ik mij in de Westlandse waterleidingduinen, gelegen in de gemeente 's-Gravenhage, om tellingen te verrichten in het kader van het aldaar gehouden vogelpopulatie-onderzoek. De weersomstandigheden waren: bewolking 5-7, temperatuur 18°C, wind ZW 3-4.

Lopend langs het duinmeer stootte ik een kleine eend op. Onmiddellijk viel op, dat het hier geen „gewone soort” betrof. Ik noteerde de volgende kenmerken:

Zware talingachtige vogel. Spiegel over de gehele breedte van de achtervleugel, van voren begrensd door een bruinachtig bandje gevolgd door een vrije brede zwarte band met een zwakke groene glans, de achterrand was wit. Buik crémewit. Opvallend was het patroon van de ondervleugel (Fig. 1): de oksel- en de ondervleugeldekveren waren helder wit, scherp contrasterend met een vrij brede zwarte rand langs de voorzijde van de ondervleugel.

De vogel had een snelle rechte vlucht. Dadelijk nadat de eend uit het zicht verdwenen was, kon ik mijn waarneming vergelijken met een in het meer aanwezige Zomertaling *Anas querquedula* en later ook met een groepje Wintertalingen *Anas crecca*, waarvan de waargenomen eend qua grootte en kleur geheel verschilde.